

414
joči mostič. (Op. ured.; Okrajni odbor bi prav na ljudem pomagal. Ali obstrukcija slovenskih poslancev je kriva, da so tudi okrajne blagajne prazne!)

Bohova. (Frangesch kontra Graschitsch). Kadar pride iz naše vasi kako poročilo, mu je vsikdar vzrok ena sodnijska razprava, v kateri igra prvo vijolino znan g. Francelček Frangesch. Zadnjokrat je bil „uržoh“ procesa perilni kamen v vaškem potoku. Takrat je Franc Frangesch bil misil pritisniti na steno svojega soseda, g. Jakob Graschitscha, a spodeljelo mu je, propadel je s svojimi črni nomeni, imel je Franc za sabo le smehu zadost in stroškov pa še več. Ko je ta drugače tako pobožni g. Franc iz same kristjanske jeze nad sosedom Graschitsch-em nastrelil psa in strejal na kure Graschitsch-eve, se je izprožil tudi en mazen proces, in g. Franc je takrat tudi hudo pogorel. Čeprav torej nima nič sreče naš Francelček s svojimi posili-pravdami, vendar ne da mira in spet na novo sklanfa kako tožbo. Tako tudi tokrat. Franc Frangesch je po sili hotel voziti po guždini poti Graschitsch-evi. Ta mu je prepovedal voziti, a Franc je bil trmastege mnjenja, da sme on, Franc Frangesch na Bohovi i kje ondot vse storiti, se prepovedi ni udal, ampak hladnokrvno po ovej cesti dalje vozil in sedaj se je sprožila spet tožba, da se dožene pravica ali krivica. Frangesch je prizval na pravdijo prič iz vseh vetrovnih krajev, da bi mu jo izpričali, da on brez ovirov po omenjeni poti vozi nad 500 let; prignal je svojo lastno mater na razsodno borišče, češ, ta bo tako izpričala, da bo vse v redu. Ta mamica je že zelo starca, ali v pobožnosti, sveti jezi in strastni ljubezni“ do svojega bližnjega prekosil celo svojega sinčka Francina. K temu razporu se je širokoustno grozilo gospoj Graschitsch-evi na proti: „Devet sem jih že spravila iz te kajše, pa bom še vas stran spravila.“ Pribijemo te besede sivilase starke, ker izpričajo na novo, kako slabo se strinja navidezna globoka pobožnost z dejstvom srca in kristjanske ljubezni. Vej! — Ta razprava je dosti znamenitih ponobnosti prinašala, o katerih se obširneje iz-

raziti, res škoda za mujo. Pa le nekaj naj se vendar-le omeni. Neka priča iz Selnice ob Dravi, Mesarič, je pričal, da je on svoje dni kot „oskrbnik!“ kmeta Antoličiča vozil po ovi poti. Antoličičevi hlapci pa niso vozili! Torej g. „Verbolter“ kmeta Antoličiča — nu ja, tisto že sme biti, da bi oni bliži tamkaj vozili svoje dni. Sakrabolt, naš rešpekt! Iz obravnave je še pomembivo to-le: V svoji pobožni srditosti je g. Francelček Frangesch začel trditi, da je neki njegov nasprotnik g. Graschitsch razglasil, ako on, Graschitsch, ta proces „gyina“, plača dva soda piva in zakolje teleta ter ga bo dal celega speci. Ta nesramna laž prepobognega nadkristjana se je takoj na mestu maščevala nad njenim izmišljenikom samim. Ko se mu je ojstro ukazalo to obdolženje izpričati, je backal in jeclal, da so to neki ljudje tako govorili, a vedel ni nobenega po imenu navedeti in eden, na kogega se je v sili in stikti izgovarjal, je možato in jednato tako nasilstvo odklonil. Zaradi ovrega obdolženja je bil takoj na 10 K globe obojen in se ima le g. Graschitschu zahvaliti da ni dobil mnogo ojstreje kazni. Sicer obsoda sama obsodi! Torej glejte, kam zabrede tudi najpočnejši mož v svoji nestrnji jezi, v svojem gorečem hrepenuju, svojega bližnega uničiti! Psi! Teufel! — Torej, kaj vam še čemo nadalje poročati? Zraven navedene obsodbe je še Franc Frangesch izgubil celi proces zaradi omenjene poti. In čemu zastran Frangesch-a proti g. Graschitsch-u tako strastno sovrštro, tako neznosno goreče preganjalstvo? Graschitsch pri zadnjih volitvah ni volil Frangesch-evo stranko, s klerikalci, ampak napredno; no in zdaj vam pa je vse jasno, ker jih poznate. Da je Frangesch zopet moralično pogorel, to njega in njegovo vest ja ne boli; a da mora sedaj zopet plačati ogromne stroške komisije, odvetnikov, prič, sodnije itd., to ga bo bolelo; kriv si je pa vsemu temu sam! Da, g. Franc Frangesch — mea culpa!

Novice.

Letošnji mesec julij je od leta 1775 sem, torej od 139 let nazaj, najhladnejši julij. Leta 1902 smo imeli najhladnejši majnik (računamo 139 let nazaj), leta 1905 najhladnejši oktober, leta 1906 najtopljejši november in lansko leto najhladnejši september ter sploh najhladnejšo jesen. 139 let pa je tudi že, odkar je vladal tako hladni julij kakor letos. Letošnji julij je bil le za $1\frac{1}{2}$ grada toplejši, nego je navadni maj. Celo za rusko prestolico Petersburg bi bil ta julij za skoraj 2 grada prehladen. Upajmo, da bodejo vsaj avgust, september in oktober toplejši.

Cerkev, ki bode leta 2063 izgotovljena. V mestu La Paz (Bolivija) so pričeli ravnokar graditi cerkev, ki bode šele leta 2063, morda pa še pozneje, zgrajena. Ta cerkev zraste vsak dan za en kamen. Zidarji iz La Paza gredo po veliki kamen v neki kamolom v bližini mesta. Potem pripeljejo lastnoročno na poseben voz na kamek k stavbišču, ga spravijo tam istotako lastnoročno na svojem esto in ga utrdijo s cementom. Kjer bode cela cerkev okoli 45.000 do 48.000 takih kamenjev potrebovala in se dela na leto k večjem skozi 300 dni, potrebovala bode ta cerkvena zgradba v resnici 150 let. Morda pa bodejo potomci današnjih stavbenih mojstrov hitreje delali.

Rudarska smrt. V Glasgovu na Angleškem se je zgodila rudniška nesreča, pri kateri je bilo 23 rudarjev ubitih. Pred jamo so se vršili pretresljivi dogodki. Neka žena izgubila je vse tri svoje sinove.

Železniška nesreča. Na Danskom je ekspressni vlak Kopenhagen-Esbjerg pet kilometrov od zadnje postaje Jy tira skočil. Vlak sta vlekla dve lokomotivi; ves vlak je padel čez železniški breg; edino en sam wagon je ostal na progji. 16 oseb je bilo takoj ubitih, 20 težko in mnogo lahko ranjenih. Od železniškega osobja ni bil niti en mož ranjen. Vzrok te grozovite nesreče je, da so se vsled vročine šine premaknile.

„Vas smrti.“ Vsa ruska vas Volskaja pri Sachalinu je na črnih kozab izumrla. Edino neki 72 letni starček je ostal živ. Pred par meseci še živel je v tej vasi okoli 1.100 oseb. Kakor v drugih ruskih vaseh bila je tudi tukaj umaznost doma. Pred pol leta dobitilo je par otrok črne koze. Prebivalstvo, ki je grozno babjeverno, smatra to kot „sveto bolezen“ in seveda ni poklicalo ne zdravnika ne drugo pomoč. Nasprotno so celo zdrave otroke skupno z bolanimi kopali. Seveda se je ta kužna bolezen potem grozovito hitro razširila. V par dneh umrlo je na stotine otrok in odrašenih. V vasi se je vsak dan prirjealo pogrebe in pogrebne slavnosti. Napsod umrl je tudi pop. Ko je sedaj prišla komisija, vidila je, da ni ničesar več za pomagati; morala je vas svoji grozni usodi prepustiti. Jokanje v vasi je polagoma obmolknilo, življenje je iz hiš izginilo. In vsa vas je kakor veliko pokopališče. Vlada je hiše zaprla. Vsa okolica imenuje Volskijo „vas smrti.“ Le en starček iz te vasi, belolasi Vasiljev, tava blazen okoli mričov in grobov . . .

Iz Spodnje-Štajerskega.

Veliki dirindaj na Ptujski gori so imeli preteklo nedeljo. Zbognali so ljudstvo skupaj in prišli so kar štiri poslanci: Ozmeč, Meško, Miha Brenčič in njih komandant dr. Korošec. In vsi štirje so prav po čakovski navadi posovali in kričali, vplili in tulili, kakor tam dolni na Balkanu. Domači kaplan je bil nastavljen za policajo; suval je ljudi in jih preganjali ter hotel žandarjem izročevati. Ali moral jih je par gorkih slišati in prihodnjič zna še kaj drugega doživeti. Kmetje ne plačujejo kaplane zato, da bi jih ti potem suvali in posovali. Kaplan bi naj se izučil za šinterja, ako čuti že take lastnosti v sebi. Sicer moramo tudi enkrat reči,

Die Friedenskonferenz in Bukarest.

Strah pred bolezni

Načrt se pri jako mnogih ljudeh. Strah je dobit tak intenziven, da nastanejo iz njega mnoga razne bolezni. Najboljše sredstvo proti bolezniemu strahu je to, ako se drži

pripravljeno dobro domače sredstvo, ki v slučaju potrebe prvo pomoč daje. Zavest, da se ima dobro domače sredstvo pripravljeno, odpravi strah pred bolezni popolnoma. Vredno domače sredstvo, ki pri bolečinah, prehljenju, bolečinah v vratu, influenci, slabosti v udih itd. dobro služi, je Fellerjev zeliščni esenc-fluid z zn. „Elza-

fluid“, katerega mnogo zdravnikov rabi in priporoča. Pri reumi, gihtu, neuralgiji, trdem vratu, oteklosti, zapahnenjenju, itd. je neobhodno potrebljeno. 12 steklenic za 5 kron pošlje franko apotekar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

Ok - - - -

